

Forfatter: Motzfeldt, Peter

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-03-14)

Citation: Motzfeldt, Peter: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-03-14)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 276. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000144.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Christianiad. 14de Marts 1817.*

Kjære Christie!

Det synes at være Skjæbnens Villie, at jeg næsten hver Postdag skal faa Anledning til at plage Dig med mit Vrøvl. Saaledes kan jeg ei heller nu undlade at melde Dig, at Fru Treschow igaar sendte Bud efter mig. Hun læste mig da for af hendes Mands Brev omtrent følgende: „Det vil maaske vare endnu længere, inden Bestemmelsen tages om Bispestolen; jeg tror neppe, R. faar Stolen, med mindre det omtalte Brev til Kongen indløber. R.s Brev til Statholderen synes ei at have forandret Vedkommendes Mening i denne Henseende. Jeg var uvidende om dette Brev, da jeg skrev til Mofeldt, nu er jeg af samme Mening som Mofeldt, at R. ei vel kan skrive Brevet til Kongen. Det gjør mig meget ondt, om R. ei bliver Bisp.“ — Saa omtrent vare Ordene. Frus. 277T. sagde just ikke, at hun var paalagt at forelæse mig dem, hvilket jeg dog formoder hun maa være. Du maa vide, at jeg for en Tid siden yttrede for hende, at jeg ventede Svar paa ei Brev fra T. Vi see nu her, at min Formodning var rigtig, at Vedkommende ei havde ladet T. vide noget om R.s Brev til Statholderen. Much may be said about that — siger Toby. Min senere Formodning, at T. er bleven stødt over mit Brev, kan jeg ei heller ansee for ugrundet. Det, som han nu lod mig vide gennem Konen, skulde vel være saa en Mellemting af Svar og Ikke-Svar. Jeg skrev ham idag nogle Ord til, hvoraf Contentum var, at jeg var glad ved at erfare, at han var af min Mening, især da jeg frygtede for, at han havde fundet mine yttrede Meninger altfor bestemte og altfor meget afvigende fra hans. Jeg bad nu kun, at han jo før jo hellere vilde besvare mit Brev af 8de hujus, og da tillige enten selv skrive til R., eller melde mig sin Mening derom. Jeg maa ellers ei dølgge for Dig, at jeg nu virkelig er af den bestemte Formening, at R. ei bliver Bisp, hvad han ogsaa gjør; men han bør maaske for sin Families Skyld gjøre, hvad han kan derfor; men det maa gjøres saaledes, at det ei bliver Manden til Tort, — hvad Brug der end gjøres deraf. — Det er sandt! der stod ogsaa i Fru T.s Brev: „Kr. Pr. har faaet en Oversættelse af R.s Sang; han fandt den meget smuk, men yttrede sig ei noget videre om R.“ — Du spænder ret min Forventning ved at lade mig vente saalænge efter Opløsning paa Din Yttring i Dit sidste Brev; jeg speculerer nok, men kan ei gjætte mig til den, og just derfor er jeg ængstelig over Betydningen. — Indleveringen til Banken er nu begyndt her. Det er ei kommen saalangt dermed endnu, da Magistraten er meget langsom og vrøvlet ved Modtagelsen. — Ellers siges der, at det med Indleveringen gaar bedre, end man havde ventet. Som man har sagt mig, skal der hidtil ei være saa mange, som have betalt med Sedler, og vist er det, at ders. 278er endog Kjøbmænd, som have indleveret danske Specier, ei Beviis paa, at Folk neppe vil levere Sedler, naar de kunne levere Sølv. Ja man har forsikkret mig — hvilket jeg dog ei indestaar for, — at Specier er igaar kjøbte her i Byen for 24 Rbdl.

Lev vel og hils fra Din Ven

M.